

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.2.2010
KOM(2010) 6 endelig/2

CORRIGENDUM:

Annule et remplace le document COM(2010) 6 final du 29.1.2010

Concerne toutes les versions (correction de la référence croisée 2009 remplacée par 2010)

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om incitamenter for EMAS-registrerede organisationer i perioden 2004-2006

{SEC(2010)59}

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om incitamenter for EMAS-registrerede organisationer i perioden 2004-2006

1.	Indledning	3
2.	Eksterne incitamenter	3
2.1	Fleksible regler.....	4
2.2.	Fremmende incitamenter.....	5
2.2.1	Støtte til informationsformidling.....	5
2.2.2	Finansieringsstøtte.....	6
2.2.3	Teknisk bistand	7
2.2.4	Offentlige indkøb	8
3	Resumé af resultaterne for hver gruppe indikatorer.....	9
3.1	Fleksible regler.....	9
3.2	Fremmende incitamenter.....	9
3.2.1	Støtte til informationsformidling.....	9
3.2.2	Finansieringsstøtte.....	10
3.2.3	Teknisk bistand	11
3.2.4	Offentlige indkøb	12
4.	Konklusioner	12

1. INDLEDNING

Der er ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)¹ indført et system, hvorefter organisationer evaluerer, styrer og løbende forbedrer deres miljøresultater.

En organisation kan opnå mange fordele ved at gennemføre EMAS. En mere bæredygtig udnyttelse af ressourcerne medfører finansielle fordele, et bedre omdømme hos offentligheden, mindre risiko for at overtræde miljølovgivningen, et bedre forhold til miljøtilsynsmyndigheder og andre interessenter og en passende risikostyring, hvilket igen kan give gunstigere vilkår hos finansieringsinstitutter og forsikringsselskaber.

I forordningens artikel 10, stk. 2, tilskyndes medlemsstaterne til at overveje, hvordan der kan tages hensyn til EMAS-registrering ved gennemførelsen og håndhævelsen af miljølovgivningen for at undgå unødigt dobbeltarbejde hos organisationerne og de kompetente tilsynsmyndigheder.

Ifølge artikel 11, stk. 1 og 2, skal medlemsstaterne fremme organisationers deltagelse i EMAS, navnlig ved at overveje, hvordan der kan tages hensyn til EMAS-registreringen, når de fastsætter kriterier for deres offentlige indkøbspolitikker.

Ifølge EMAS-forordningens artikel 11, stk. 3, skal Europa-Kommissionen videregive de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne, til Europa-Parlamentet og Rådet.

Denne forpligtelse opfyldes med nærværende beretning. Den indeholder en beskrivelse af de incitamenttyper, der anvendes i de forskellige medlemsstater, og et resumé af resultaterne for de forskellige typer.

Arbejdsrapporten, der ledsager beretningen, indeholder detaljerede oplysninger fra medlemsstaterne vedrørende incitamenterne og de i denne beretning definerede indikatorer såvel som statistiske oplysninger om indikatorerne samt eksempler på bedste praksis, som medlemsstaterne har opstillet som følge af de positive resultater af visse incitamentter.

Hovedsigtet med denne beretning er at informere Europa-Parlamentet og Rådet og øge de nationale myndigheders kendskab til de forskellige former for praksis, der anvendes i medlemsstaterne.

2. EKSTERNE INCITAMENTER

De eksterne incitamentter, som de nationale myndigheder tilbyder, er af varierende art og afhænger af de efterstræbte mål.

Incitamentterne kan opdeles i to hovedgrupper:

¹ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

- a) fleksible regler
- b) fremmende incitamenter gennem:
 - offentlige indkøb
 - finansieringsstøtte
 - teknisk bistand
 - støtte til informationsformidling.

2.1. Fleksible regler

I denne beretning omfatter udtrykket 'fleksible regler':

- regellempelse, dvs. substitution af lovkrav uden ændring af selve miljølovgivningen
- deregulering, der indebærer ændringer af selve lovgivningen.

Sigtet med fleksible regler er:

- at forenkle reglerne og begrænse overflødige bestemmelser
- at fjerne proceduremæssige hindringer
- at mindske behovet for at forelægge tilsynsmyndigheden unødvendige og repetitive dokumenter
- at tilskynde aktørerne til at handle ansvarligt.

Forordningens artikel 10, stk. 2, indeholder retsgrundlaget for medlemsstaternes overvejelser om, hvordan der kan tages hensyn til EMAS-registrering ved gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivningen.

EMAS-forordningen fastsætter strenge krav om overholdelse af miljølovgivningen, idet uafhængige og eksterne miljøverifikatorer skal sikre, at de pågældende organisationer kan dokumentere, at de overholder lovgivningen til fulde. Til gengæld har nogle medlemsstater indført fleksible regler for EMAS-registrerede organisationer for at lette deres administrative byrde og lade dem strømline deres egne ressourcer.

Der er opstillet følgende indikatorer til vurdering af anvendelsen af fleksible regler.

Indikator 1 vedrører de oplysninger, der kræves for at opnå tilladelser, og forenklingen af ansøgninger og viser antallet af love, aftaler og andre dokumenter, som den pågældende medlemsstat har indført for at forenkle tilladelsesprocedurerne for EMAS-registrerede organisationer. Baggrunden for dette incitament er, at en stor del af de oplysninger, der kræves til en tilladelsesansøgning, indsamles via EMAS-systemet, som giver pålidelige, ajourførte og anvendelige oplysninger.

Indikator 2 vedrører lempelse eller konsolidering af rapporterings- og overvågningskravene og viser antallet af love, aftaler og andre dokumenter, som den pågældende medlemsstat har indført for at lempe/konsolidere rapporterings- og overvågningskravene. Baggrunden for dette incitament er den kendsgerning, at miljøredegørelsen forsyner de kompetente myndigheder med data og oplysninger, som kan benyttes til senere rapporterings- og/eller overvågningsformål, hvorved dobbeltarbejde kan undgås.

Indikator 3 vedrører mindskelse i antallet af inspektioner og viser antallet af love, aftaler og andre dokumenter, som den pågældende medlemsstat har indført for at begrænse antallet af inspektioner. Baggrunden for dette incitament er den kendsgerning, at de nationale håndhævelsesressourcer er begrænsede. Da gennemførelsen af EMAS gør det lettere at overholde miljølovgivningen, kan de registrerede virksomheder underkastes færre eller begrænsede inspektioner.

2.2. Fremmende incitament

Forordningens artikel 11, stk. 1, indeholder krav til sikring af, at organisationernes deltagelse i EMAS fremmes. I denne artikel henvises der navnlig til behovet for at fremme smv'ers deltagelse i EMAS, ved at de får adgang til oplysninger, støttemidler, rimelige registreringsgebyrer, offentlige institutioner og offentlige indkøb samt tekniske hjælpeforanstaltninger.

Forordningens artikel 11, stk. 2, rummer grundlaget for at sikre EMAS vid udbredelse gennem indkøbspraksis. Ifølge denne bestemmelse skal de offentlige myndigheder overveje, hvordan der, uden at det berører EF-lovgivningen, kan tages hensyn til EMAS-registrering ved fastsættelsen af kriterier for deres offentlige indkøbspolitikker.

Der kan ydes fremmende incitament på følgende hovedområder:

- støtte til informationsformidling
- finansieringsstøtte
- teknisk bistand
- offentlige indkøb.

2.2.1 Støtte til informationsformidling

De vigtigste former for informationsstøtte i medlemsstaterne er:

- særlige informationsprogrammer for erhvervsdrivende, mindre virksomheder samt håndværksvirksomheder, fagforeninger, offentlige myndigheder og offentligheden
- informationskampagner for specifikke interessegrupper og offentligheden, i form af tv-kampagner, artikler i fagblade og lokalaviser, reklamekampagner eller andre opmærksomhedsfremmende tiltag

- konferencer og workshops til fremme af aktiv deltagelse og udveksling af erfaringer og bedste praksis.

Der er opstillet følgende indikatorer til analyse af anvendelsen af informationsstøtte som incitament:

Indikator 1: Antallet af forskellige dokumenter, der er udgivet med henblik på at skabe opmærksomhed og informere om EMAS (brochurer, oplysningsmateriale, pjecer mv.)

Indikator 2: Antallet af forskellige dokumenter (artikler, nyhedsbreve, aviser, tekniske tidsskrifter, reklamekampagner, udbredelse af EMAS-logoet osv.), der viser, hvilke metoder der benyttes til at formidle oplysninger om EMAS

Indikator 3: Antallet af forskellige møder, der er afholdt med henblik på at formidle oplysninger om EMAS (konferencer, workshops, kampagner, frivillige aktiviteter, seminarer, prisoverrækkelser, udstillinger osv.)

Indikator 4: Antallet af websteder med EMAS-oplysninger (når der er mere end ét registreringsorgan)

Indikator 5: Antallet af virkemidler, medlemsstaterne råder over til kontrol, overvågning og EMAS-registrering osv. (når der er mere end ét registreringsorgan)

Indikator 6: Antallet af forskellige kontakter, der er taget med ikke-EMAS-registrerede organisationer med henblik på at oplyse om EMAS (breve, e-mail osv.), og som viser, hvilke metoder der benyttes til at kontakte organisationerne

Indikator 7: Antallet af forskellige kontakter, der er taget med EMAS-registrerede organisationer med henblik på at oplyse om EMAS (breve, e-mail osv.), og som viser, hvilke metoder der benyttes til at kontakte organisationerne.

2.2.2 *Finansieringsstøtte*

De vigtigste former for finansieringsstøtte i medlemsstaterne er:

- tilskud til nye EMAS-registreringer i form af et engangsbeløb eller en procentdel af de samlede omkostninger
- skatte- og afgiftslettelser for indkøb, der tager sigte på forbedring af miljøresultaterne, dvs. en form for indirekte finansieringsstøtte
- særlige fonde til teknisk bistand, medarbejderuddannelse og ekstern konsulentbistand
- reducerede registreringsgebyrer.

Gunstige vilkår for EMAS-registrerede virksomheder hos banker og forsikringsselskaber.

Der er opstillet følgende indikatorer til analyse af anvendelsen af finansieringsstøtte som incitament:

Indikator 1 viser antallet af love, aftaler og andre dokumenter, som den pågældende medlemsstat har indført med henblik på EMAS-finansiering

Indikator 2 viser det budget, der er afsat til finansiering af gennemførelsen af EMAS (ekskl. lønninger)

Indikator 3 vedrører finansiel støtte til nye EMAS-registreringer og viser andelen af finansiel støtte i forhold til den samlede finansiering af nye EMAS-registreringer.

Indikator 4 vedrører tilskud og finansieringsstøtte til EMAS-registrerede organisationer og viser andelen af finansiel støtte, der er anvendt, i forhold til den samlede finansiering af EMAS-registrerede organisationer

Indikator 5 vedrører skatte- og afgiftslettelser for indkøb, der tager sigte på forbedring af miljøresultaterne, og viser støtten til organisationer til indkøb, der tager sigte på forbedring af miljøresultaterne

Indikator 6 vedrører finansiel støtte til pilotprojekter, promoveringsprogrammer, miljøaftaler mv. og viser andre former for finansieringsstøtte til organisationerne

Indikator 7 viser nedsættelsen i registreringsgebyrerne for organisationerne

Indikator 8 vedrører de fordele, EMAS-registrerede organisationer har adgang til, og viser antallet af banker, som tilbyder EMAS-registrerede organisationer fordele (billige lån til gennemførelse af EMAS mv.)

Indikator 9 viser antallet af forsikringsselskaber, som tilbyder EMAS-registrerede organisationer fordele, hvilket belyser, hvordan EMAS-registrering kan indebære forsikringsfordele for organisationerne.

2.2.3 *Teknisk bistand*

De vigtigste former for teknisk bistand i medlemsstaterne er:

- Uddannelsesprogrammer, der gennemføres i samarbejde med relevante sammenslutninger, f.eks. industri- og handelskamre, eller under tilsyn fra det nationale EMAS-organ
- Trinvise gennemførelsesprogrammer med særligt sigte på smv'er. Disse systemer er udformet til at hjælpe smv'erne med at nå gode miljøresultater på forskellige niveauer afhængigt af deres særlige behov
- Synergier med inddragelse af alle miljøledelsessystemets aktører, f.eks. arbejdsgrupper, partnerskaber, kollegiale vurderinger og individuelt tilpasset coaching
- Kort- og langsigtede investeringer fra myndighedernes side i undervisning og uddannelse af fagfolk gennem specialiserede programmer
- Vejledning og værktøjer til specifikke sektorer.

Der er opstillet følgende indikatorer til analyse af anvendelsen af teknisk bistand som incitament:

Indikator 1: Antallet af dokumenter, der er udarbejdet i vejledningsøjemed og til forklaring af, hvilken procedure der skal følges ved gennemførelsen af EMAS (manualer, vejledninger, værktøjer, retningslinjer, håndbøger, interaktive Cd'er, undersøgelser mv.)

Indikator 2: Antallet af trinvis gennemførelsesprogrammer for EMAS, specielt udformet til at hjælpe de pågældende organisationer med at indføre bedre miljøledelse på forskellige niveauer afhængigt af deres særlige behov

Indikator 3: Antallet af uddannelsesprogrammer (undervisning, kurser, aktiviteter mv.), der er udformet med henblik på at yde organisationerne teknisk bistand

Indikator 4: Antallet af synergier med inddragelse af alle miljøledelsessystemets aktører, f.eks. arbejdsgrupper, partnerskaber, kollegiale vurderinger, individuelt tilpasset coaching, net, informationsklubber mv. Denne indikator viser de forskellige metoder, organisationerne kan benytte til at udveksle oplysninger om EMAS

Indikator 5: Antallet af projekter og andre (pilot)programmer, der er gennemført med henblik på at yde organisationerne teknisk bistand med gennemførelsen af EMAS

Indikator 6: Antallet af andre regler (standarder), som bidrager til gennemførelsen af EMAS

2.2.4 *Offentlige indkøb*

De offentlige indkøbere og andre organisationer, der er omfattet af direktiverne om offentlige indkøb, er en vigtig forbrugergruppe. Offentlige indkøb beløber sig til ca. 1 000 mia. EUR eller omkring 16 % af EU's BNP. Tages der hensyn til miljøet i forbindelse med offentlige indkøb, vil det i høj grad kunne bidrage til en bæredygtig udvikling. Hvis de offentlige indkøbere i deres udbud henviste til EMAS, hvor dette måtte være relevant, ville det skabe større opmærksomhed om ordningen og ansøre kontrahenterne til at tilslutte sig den.

Forordningens artikel 11, stk. 2, rummer grundlaget for at sikre EMAS vid udbredelse i kraft af indkøbspraksis. Ifølge denne bestemmelse skal de offentlige myndigheder overveje, hvordan der, uden at det berører EF-lovgivningen, kan tages hensyn til EMAS-registrering, når de fastsætter kriterier for deres offentlige indkøbspolitikker.

Ifølge direktiverne om offentlige indkøb² kan der stilles krav om, at de bydende gør brug af miljøledelsesforanstaltninger i forbindelse med udførelsen af kontrakter om arbejder eller tjenesteydelser, f.eks. en kontrakt om anlæg af en bro i et naturreservat, hvor der er behov for løbende miljøledelse og specifikke beskyttelsesforanstaltninger under arbejdet. I sådanne tilfælde kan EMAS eller et andet tilsvarende miljøledelsessystem betragtes som belæg for, at kravet om miljøledelsesforanstaltninger er opfyldt.

² Direktiv 2004/17/EF og direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004.

Indikator 1 afspejler, hvordan offentlige indkøb anvendes som incitament i de forskellige medlemsstater, og viser antallet af dokumenter, som en given medlemsstat har udarbejdet i relation til offentlige indkøb.

3 RESUMÉ AF RESULTATERNE FOR HVER GRUPPE INDIKATORER

3.1 Fleksible regler

Der har vist sig en mindre stigning i anvendelsen af fleksible regler. Imidlertid benytter kun fire medlemsstater (Tyskland, Slovakiet, Spanien og Det Forenede Kongerige) incitamenter med tilknytning til alle de tre nævnte indikatorer, og tolv medlemsstater tilbyder slet ikke denne form for incitamenter.

Tyskland er det land, der har udarbejdet flest retsakter på dette område. Også Østrig, Belgien, Danmark, Italien, Portugal, Nederlandene, Slovakiet, Slovenien, Spanien og Det Forenede Kongerige har udarbejdet diverse dokumenter.

Cypern, Den Tjekkiske Republik, Frankrig og Litauen har påbegyndt udarbejdelsen af regellempler for EMAS-registrerede organisationer.

Hvad tilladelsesansøgninger eller reducerede rapporterings- og overvågningskrav angår, har nogle medlemsstater defineret særlige og begrænsede situationer, hvor en EMAS-registreret organisation vil nyde visse fordele. I de fleste af disse tilfælde er rapporteringsforpligtelserne lempet eller tilladelsesprocedurerne forenklet på områderne IPPC (integreret forureningsforebyggelse og -bekæmpelse), affaldshåndtering, deponeringstilladelser, vand og udledninger. Det største antal incitamenter vedrører IPPC (Cypern, Litauen, Slovakiet, Spanien og Det Forenede Kongerige). På trods af, at dette incitament værdsættes højt af virksomhederne, er det ikke tilgængeligt for alle industrisektorerne og har derfor kun et begrænset potentiale.

Andre medlemsstater har givet EMAS-registrerede organisationer mere omfattende rapporteringsundtagelser, forudsat at organisationerne opfylder deres forpligtelser i samme omfang, dog uden at angive konkrete tilfælde. Denne form for bredt definerede fordele har det største potentiale, da fordelene kan tilpasses efter den pågældende organisations behov. Af hensyn til retssikkerheden og for at lette anvendelsen af disse incitamenter i praksis kan det imidlertid være nyttigt at knytte dem til specifikke ansøgningsprocedurer eller specifikke overvågnings- eller rapporteringsforpligtelser. Hvad inspektioner angår, kan fordelene enten bestå i en nedsættelse af antallet af inspektioner eller i en nedsættelse af inspektionsgebyret. I nogle tilfælde er gebyrnedsættelsen ikke knyttet direkte til EMAS-registreringen, men bunder i, at inspektionerne generelt vil koste myndighederne mindre tid og færre kræfter.

3.2 Fremmede incitamenter

3.2.1 Støtte til informationsformidling

Der skete en stigning i støtten til informationsformidling i perioden 2004-2006. Støtten omfattede diverse former, fra offentliggørelse af brochurer, pjecer og avis- og

tidsskriftartikler til afholdelse af begivenheder som konferencer og workshops. Alle medlemsstaterne har mindst ét websted med oplysninger om EMAS.

Så godt som alt oplysningsmaterialet var udformet specielt til at informere om og fremme EMAS. Størstedelen af de organiserede begivenheder drejede sig specifikt om EMAS, men i nogle tilfælde indgik EMAS i en mere omfattende sammenhæng, f.eks. miljømæssig bæredygtighed eller andre miljøledelsesordninger (Den Tjekkiske Republik, Estland og Nederlandene).

Størstedelen af de afholdte konferencer og det hertil knyttede informationsmateriale gav generelle oplysninger om ordningen og om procedurerne for EMAS-registrering. I Grækenland, Italien, Letland, Portugal, Slovakiet, Slovenien og Spanien blev der afholdt konferencer eller udgivet informationsmateriale med sigte på én enkelt erhvervssektor. Der er altid behov for generelle oplysninger, men støtte rettet mod specifikke sektorer kan være af særlig interesse og gavn for organisationerne og kan føre til, at ordningen får større udbredelse.

I Østrig, Cypern, Finland, Tyskland, Rumænien, Spanien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige blev der afholdt regelmæssige (ofte årlige) EMAS-møder om de samme emner. Der var generelt tale om regelmæssigt afholdte aktiviteter og kun sjældent om engangsbegivenheder.

Der var færre eksempler på støtte i form af nationale EMAS-prisuddelinger, oplysende kortfilm i TV (Polen og Portugal) og fremstilling af EMAS-relaterede "gadgets" (Polen).

Støtte til informationsformidling om EMAS sigtede generelt mod EMAS-registrerede organisationer, men der er også truffet foranstaltninger rettet specifikt mod ikke-EMAS-registrerede organisationer (Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Letland, Litauen, Norge, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Spanien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige). Der var også hyppig kontakt med de EMAS-registrerede organisationer.

Selv om alle organisationer, også smv'er, har adgang til informationsstøtteincitamenter, sørger nogle af medlemsstaterne for særlige incitamenter for smv'erne (Cypern, Litauen, Slovakiet og Spanien).

Hvad angår budgetmidlerne til EMAS-informationsformidling, er der tale om en stigende tendens i visse medlemsstater (Tyskland, Grækenland, Polen, Spanien, Estland, Frankrig, Letland og Rumænien).

3.2.2 *Finansieringsstøtte*

Der er sket en svag stigning i antallet tekster vedrørende finansiering af EMAS. Dette er tilfældet for Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Grækenland, Italien, Litauen, Polen, Portugal, Slovakiet, Spanien og Det Forenede Kongerige.

Budgetmidlerne til EMAS er steget betydeligt - med næsten 400 %. Særlig bemærkelsesværdigt er det store beløb, der er afsat til EMAS i Spanien.

Budgetmidlerne til EMAS blev hovedsagelig anvendt til konferencer og seminarer og diverse begivenheder og til udgivelse af publikationer, f.eks. vejledninger,

brochurer osv. I nogle tilfælde dækkede budgettet også registreringsorganets omkostninger.

Den finansielle støtte til nye EMAS-registreringer udgør ikke omfattende. Denne form for støtte blev ydet i Tyskland, Grækenland, Slovakiet, Spanien, Det Forenede Kongerige og Portugal.

Situationen er tilsvarende, hvad angår finansiell støtte til EMAS-registrerede organisationer i Slovakiet, Spanien, Frankrig og Det Forenede Kongerige.

Ingen af medlemsstaterne har indført skatte- og afgiftslettelser for indkøb, der tager sigte på forbedring af miljøresultaterne.

Særlig finansiell støtte til pilotprojekter, promoveringsprogrammer, miljøaftaler osv., er steget, men kun et begrænset antal medlemsstater yder denne form for støtte (Finland, Spanien, Østrig, Den Tjekkiske Republik, Irland, Letland og Portugal).

Der er sket en stigning i de finansielle incitamentter til EMAS-registrering i form af nedsættelse af eller fritagelse fra registreringsgebyr. Der skal ikke betales registreringsgebyr i Belgien, Cypern, Estland, Frankrig, Grækenland, Ungarn, Letland, Nederlandene, Italien (for offentlige myndigheder) og Spanien (bortset fra den autonome region Murcia), og registreringsgebyrerne er nedsat i Danmark, Finland, Tyskland, Litauen, Rumænien, Italien og Det Forenede Kongerige.

Bortset fra Italien, hvor nogle banker og et stort antal forsikringsselskaber yder EMAS-registrerede organisationer fordele, og Slovakiet (hvor én bank giver sådanne fordele), tilbyder banker og forsikringsselskaber generelt ikke EMAS-registrerede organisationer særlige fordele.

Hvad angår støtte til smv'er, er fritagelse fra betaling af gebyr utvivlsomt et godt incitament, der både gavner smv'er og andre organisationer. Finland, Rumænien og Det Forenede Kongerige tager hensyn til organisationens størrelse ved fastsættelse af gebyrnedsettelsen eller giver kun smv'er adgang til lavere gebyrer. Ud over gebyrnedsettelse er der adgang til støtte rettet specielt mod smv'er i Den Tjekkiske Republik, Grækenland, Italien, Portugal, Slovakiet, Spanien og Det Forenede Kongerige.

3.2.3 *Teknisk bistand*

Der skete en stigning i den tekniske bistand i perioden 2004-2006.

Der blev udarbejdet dokumenter vedrørende teknisk bistand, såsom manualer, vejledninger, håndbøger mv., og skabt synergier med inddragelse af alle miljøledelsessystemets aktører i størstedelen af medlemsstaterne (Østrig, Belgien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Tyskland, Ungarn, Italien, Letland, Litauen, Norge, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Spanien og Nederlandene)

Selv om størstedelen af disse dokumenter og programmer var beregnet på samtlige industrisektorer, har nogle af medlemsstaterne udarbejdet manualer og vejledninger for bestemte sektorer, såsom hospitaler, sportsanlæg og sportsbegivenheder (Grækenland); offentlige tjenester (Belgien); kemikalie-, fødevarer-, lægemiddel-,

el/elektroniksektoren og andre sektorer (Spanien); føde- og drikkevaresektoren og møbelsektoren (Det Forenede Kongerige). I Estland, Grækenland, Ungarn, Letland, Polen, Slovenien, Spanien og Det Forenede Kongerige er der udarbejdet særlige vejledninger for de lokale myndigheder.

Med denne målrettede tilgang er der gode muligheder for, at ordningen får større udbredelse.

Der er sket en betydelig stigning i antallet af dokumenter og programmer med sigte på at lette gennemførelsen af EMAS i smv'erne (Den Tjekkiske Republik, Danmark, Frankrig, Tyskland, Irland, Polen, Portugal, Slovakiet og Det Forenede Kongerige).

Størstedelen af medlemsstaterne har udarbejdet uddannelsesprogrammer og skabt synergier med inddragelse af alle miljøledelsessystemets aktører (Belgien, Cypern, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Italien, Irland, Letland, Norge, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige). Disse programmer og synergier omfatter ofte praktisering af gennemførelsen af EMAS gennem arbejdsgrupper og møder mellem forskellige interessenter, EMAS-registrerede organisationer eller net af lokalmyndigheder. Uddannelse af miljøverifikatorer, miljørevisorer og lokale myndigheder er ofte et vigtigt element i disse programmer.

3.2.4 *Offentlige indkøb*

Der er sket en betydelig stigning i antallet af dokumenter vedrørende offentlige indkøb, og det gælder langt størstedelen af medlemsstaterne.

Der er udarbejdet retsakter om offentlige indkøb i Østrig, Cypern, Den Tjekkiske Republik, Grækenland, Ungarn, Letland, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Spanien og Det Forenede Kongerige, og et større antal vejledninger og dokumenter er vedtaget i Den Tjekkiske Republik, Danmark, Finland, Grækenland, Italien, Letland, Litauen, Norge, Polen og Nederlandene.

De af medlemsstaterne indberettede dokumenter vedrører generelt 'grønnere' offentlige indkøb, og på trods af den betydelige stigning i antallet af dokumenter, er der ikke i alle tilfældene tale om en direkte eller klar fordel for EMAS-registrerede organisationer. Kun i Den Tjekkiske Republik, Grækenland, Litauen, Rumænien, Slovakiet, Spanien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige henvises der specifikt til EMAS og til, hvordan ordningen kan benyttes i forbindelse med offentlige indkøb.

4. **KONKLUSIONER**

Eksterne incitamenter fra de nationale myndigheders side kan – navnlig hvis de er baseret på målrettede politikker og programmer – have positive virkninger for udbredelsen af EMAS.

Alle medlemsstaterne har indført foranstaltninger til eksterne incitamenter for EMAS-registrerede organisationer. Den kendsgerning, at erhvervslivet stadig er kritisk over for manglen på eksterne incitamenter, tyder på, at der er plads til forbedringer.

Incitamenterne er generelt set udformet med private organisationer for øje. EMAS er imidlertid også tilgængelig for offentlige organisationer, og selv om disse normalt ikke er styret af økonomiske hensyn, har medlemsstaterne grund til også at tilbyde denne sektor incitament, navnlig de lokale myndigheder, som kan tjene som eksempel for andre.

Revisionen af den 2. EMAS-forordning i 2007-2009 udgør et vendepunkt for ordningen. Et af formålene med revisionen er at give incitament en mere fremtrædende plads og gøre medlemsstaterne mere villige til at tilbyde incitament. Ved at styrke ordningen for rapportering af miljøresultater og skærpe kontrollen med organisationernes regeloverholdelse kan myndighederne foranlediges til at tilbyde flere incitament, end det nu er tilfældet.

Medlemsstaterne bliver nødsaget til at opstille politikker for incitament sammen med langsigtede incitamentprogrammer for at fremme bedste praksis. Kommissionen vil fortsat tilbyde den nødvendige tekniske bistand og støtte til informationsformidling med henblik på gennemførelsen af EMAS i private og offentlige organisationer.